

توسعه مدل CAPM برای بازارهای سرمایه غیررقباتی (مورد ایران)

حسین عبداله تبریزی

حمزة قوچی فرد^۱

چکیده

توسعه بازار سرمایه یکی از مهم‌ترین اهداف و آرمان‌های پژوهشگران مالی است. در این راستا مدل‌ها و نظریه‌های مختلفی ارائه و هریک بربایه مفروضات خاصی بنا نهاده شده است. کاربرد آن مدل‌ها و نظریه‌ها به صحت مفروضات آن بستگی دارد. یکی از مهم‌ترین مدل‌های بازار سرمایه، مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای (CAPM) است.

رقابتی‌بودن بازار سرمایه یکی از مفروضات مدل CAPM است که بدون وجود این شرط، کاربرد این مدل می‌تواند گمراه کننده باشد. در همین راستا این پژوهش به بسط مدل CAPM در بازارهای سرمایه‌ای غیررقباتی (از جمله ایران) می‌پردازد و تلاش کرده است تا مدل CAPM را برای بازارهای غیررقباتی تعديل کند.

واژه‌های کلیدی

مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای، کارایی بازار سرمایه، ریسک سیستماتیک

---

۱. کارشناس ارشد مدیریت مالی دانشگاه اصفهان، تحلیلگر بازار سرمایه

مقدمه

تا سال‌های اخیر مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای شارپ^۲ (۱۹۶۴)، لینتر^۳ (۱۹۶۵) و بلک^۴ (۱۹۷۲) مدل استاندارد برای مقایسه دارایی‌های سرمایه‌ای بوده است. مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای^۵ (CAPM) بر اساس فعالیت‌های اولیه مارکویتز^۶ در سال ۱۹۵۲ (نظریه مدرن سبد اوراق بهادار^۷) و فرضیات آن مدل در مورد وجود بازار کارا شکل گرفت. پیش‌بینی اصلی این مدل آن است که بازده انتظاری هر سهم را می‌توان بر اساس تابعی خطی از بتای آن سهم بیان کرد. بتای دارایی این مزیت عمله را دارد که تمام ریسک سیستماتیک هر سهم را به صورت یک متغیر بیان می‌کند. CAPM مدلی مختصر و مفید برای توضیح مبانگین بازده سهام است. آزمون‌های تجربی اولیه در مورد این مدل، این نظریه را تأیید کرده‌اند که β به عنوان تنها متغیر توضیحی، می‌تواند بازده هر سهم یا سبد سهام را پیش‌بینی کند.

اعتبار تجربی این مدل با مطالعات بلک^۸ (۱۹۷۲) و فاما و مکبٹ^۹ (۱۹۷۳) تأیید شده است. این آزمون‌های تجربی و مبانی نظری این مدل آن را در میان محافل دانشگاهی و حرفه‌ای به عنوان مدل قابل قبول قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای تثیت کرد. به رغم انتقادهای وارد به این مدل و مفروضات آن، هم‌چنان مدل CAPM و معیار بتا به عنوان زیربنایی برای طرح سایر مباحث مالی مانند گزینش سبد سهام^{۱۰}، تعیین سبد بهینه و مرز کارا به کار رفته است. در این میان تعدادی از پژوهشگران سعی کرده‌اند با اصلاح مدل CAPM به مدل واقع‌بینانه‌تری دست یابند. در همین راستا، این پژوهش هم اصلاحاتی برای مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای پیشنهاد می‌کند که مناسب بازارهایی است که از رقابت کامل (به عنوان یکی از پیش‌فرضهای بازار کارا) برخوردار نیستند (مانند ایران و بسیاری از کشورهای جهان سوم). با اعمال این اصلاحات، تلاش آن است تا مدل CAPM به ساختار بازارهای مالی جهان سوم نزدیک‌تر شود.

-
- 2. Sharpe
  - 3. Lintner
  - 4. Black
  - 5. Capital Asset Pricing Method (CAPM)
  - 6 . Markowitz
  - 7 . Modern Portfolio Theory
  - 8 . Black
  - 9. Fama & McBeth
  - 10. portfolio

مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای (CAPM)

پیش‌بینی اصلی مدل CAPM آن است که بازده انتظاری هر سهم را می‌توان بر اساس تابعی خطی از بتای آن بیان کرد.

$$\beta_i = \frac{\text{cov}(R_m, R_i)}{\text{Var}(R_m)}$$

که در آن؛

$$R_m = \text{بازده بازار}$$

$$R_i = \text{بازده سهم } i$$

با استفاده از مفهوم بتا، مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای به شرح زیر بازده دارایی‌ها را محاسبه می‌کند؛

$$\bar{R}_i = R_f + \beta(\bar{R}_m - R_f) \quad (1)$$

مفروضات مدل CAPM به شرح زیر است:

* فرض اول: سرمایه‌گذاران براساس بازده مورد انتظار و ریسک آن (واریانس‌های بازده) تصمیم به سرمایه‌گذاری می‌گیرند.

* فرض دوم: سرمایه‌گذاران افرادی منطقی و ریسک‌گریزاند.

* فرض سوم: سرمایه‌گذاران برای تنوع‌بخشی به سبدهای سرمایه‌گذاری خود از «مدل مارکویتز» استفاده می‌کنند.

* فرض چهارم: سرمایه‌گذاران همگی برای دوره زمانی یکسان سرمایه‌گذاری می‌کنند.

* فرض پنجم: سرمایه‌گذاران درمورد بازده مورد انتظار و ریسک همه دارایی‌ها، انتظاراتی همسان دارند.

* فرض ششم: یک دارایی بدون ریسک وجود دارد و سرمایه‌گذاران می‌توانند به نرخ بدون ریسک، هر مبلغی را که بخواهند وام بگیرند یا قرض بدهند.

* فرض هفتم: بازارهای سرمایه کاملاً رقابتی است و در این مورد اختلاف نظری بین سرمایه‌گذاران وجود ندارد.

پنج فرض اول با روش‌های تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران سروکار دارد؛ فرضیات ششم و هفتم به ویژگی‌های بازار سرمایه مربوط است.

بازار سرمایه کشورهای جهان سوم (مورد ایران)

صحت مدل CAPM به صحت مفروضات آن بستگی دارد. چون عمدۀ این مفروضات در دنیا واقعی دست‌نیافتنی است، از قدرت توضیح دهنده‌گی معیار بتا (ریسک سیستماتیک) به عنوان تنها عامل پیش‌بینی‌کننده بازده سهام کاسته می‌شود. پژوهش‌های بسیاری پیرامون صحت مدل CAPM و ارائه مدل‌ها جایگزین صورت گرفته است؛ این پژوهش‌ها در صدد ارائه مدلی بهتر و با قدرت پیش‌بینی بالاتر بوده‌اند؛ از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به مدل آریترائز^{۱۱} راس^{۱۲} (۱۹۷۰) و مدل سه عاملی فاما و فرنچ^{۱۳} (۱۹۹۳) اشاره کرد. پژوهشگران مالی با ارائه مدل‌های مختلف سعی داشته‌اند تعداد مفروضات مدل را کم کنند تا آن را به واقعیت نزدیک‌تر کنند. یکی از مفروضات مدل CAPM فرض رقابت کامل بازار سرمایه است که معمولاً در بسیاری از کشورها و بازارهای مالی جهان این فرض برقرار نیست. با اصلاح مدل CAPM و لحاظ برخی ویژگی‌های بازارهای سرمایه غیررقابتی، می‌توان این مدل را به واقعیت نزدیک‌تر کرد.

به‌طور خاص، فرض هفتم به رقابتی‌بودن بازار سرمایه اشاره دارد. در ادبیات اقتصادی، بازار زمانی از رقابت کامل برخوردار است که ویژگی‌های زیر را داشته باشد:

۱. همگن‌بودن کالاهای واحدهای تولیدی هر صنعت خاص به نحوی با هم مشابه‌اند که برای مصرف-

کننده‌گان، خرید از این یا از آن بنگاه تولیدی فرق نمی‌کند. از آن‌جاکه کالاهای تولیدی مشابه‌اند، هیچ خریداری حاضر نیست قیمتی بیش‌تر از قیمتی که دیگر فروشنده‌گان مطالبه می‌کنند، به بنگاه تولیدی خاص پرداخت نماید.

۲. تعداد زیاد فروشنده‌گان (تولیدکننده) – تعداد فروشنده‌گان در بازار زیاد است، به‌طوری که مقدار فروش هر کدام از آن‌ها در مقایسه با کل مقدار فروش بازار ناچیز بوده و لذا فروشنده‌گان به تنها‌بی قدرتی در تعیین و تغییر قیمت در بازار ندارند.

11 . Arbitrage Pricing Theory

12 . Ross

13 . Fama & French

۳. تعداد زیاد مصرف کنندگان - تعداد مصرف کنندگان نیز به حدی است که خرید هر کدام از آنها در مقایسه با کل خرید بازار ناچیز می‌باشد و آنها هم به تنها بی در تعیین و تغییر قیمت بازار تأثیر ندارند.
۴. سیال بودن عوامل و منابع تولیدی - در درازمدت عوامل و منابع تولیدی سیال‌اند، به‌طوری که از آنها برای تولید هر نوع کالایی می‌توان استفاده کرد. در درازمدت، هیچ مانعی جهت ورود به صنعتی خاص و یا خروج از آن وجود ندارد به‌طوری که در هر زمان، تولید کنندگان می‌توانند کالای مورد نظر خود را تولید کنند.
۵. شفافیت بازار - خریدار و فروشنده از وضع بازار کاملاً آگاه‌اند؛ به‌عبارت دیگر بازار رقابت کامل بازاری کاملاً شفاف است. خریداران و فروشنده‌گان به‌خوبی از خصوصیات بازار آگاه بوده و می‌توانند توابع هزینه و درآمد خود را پیش‌بینی کنند.
۶. حداکثر سود و حداکثر مطلوبیت - در این بازار هدف تولید کنندگان دستیابی به حداکثر سود و هدف مصرف کنندگان دستیابی به حداکثر مطلوبیت است.
۷. عدم وجود تبانی و سازش - تبانی و ایجاد کارتل بین تولید کنندگان و یا توافق جمعی مصرف کنندگان امکان‌پذیر نیست.

با مرور هفت مورد بالا و به‌خصوص توجه به موارد ۲ و ۳ می‌توان نتیجه گرفت که بازار سرمایه بسیاری از کشورهای جهان (ایران و اکثر کشورهای جهان سوم) رقابتی (رقابت کامل) نیست و تعداد اندکی از شرکت‌ها تأثیری عمده بر بازار دارند (که برخلاف مفروضات بازار رقابت کامل است)، به نحوی که بازده بازار تحت تأثیر آنها قرار دارد (مانند صنایع فولادی). بنابراین، برقرار نبودن موارد بالا می‌تواند بر کارایی مدل CAPM در بازار سرمایه این کشورها (از جمله ایران) تأثیر گذارد.

شرط وجود شرایط رقابت کامل در بازار سرمایه حضور تعداد زیادی شرکت‌های فعال در آن بازار است؛ آن‌گاه یک شرکت نمی‌تواند تأثیری شدید بر بازار سرمایه و بازده سهام گذارد. از آنجا که تعداد شرکت‌های پذیرفته شده در بازارهای سرمایه معمولاً غیررقابتی کشورهای در حال توسعه اندک است، هر شرکت می‌تواند تأثیری بارز بر بازار سرمایه و بازده آن داشته باشد (مانند شرکت فولاد مبارکه در بورس اوراق بهادار تهران).

از آن جا که بخشی از بازده مورد انتظار بازار (R_m) را بازده مورد انتظار شرکت مورد بررسی (R_i) تشکیل می‌دهد و مدل CAPM به بررسی ارتباط این دو متغیر می‌پردازد، ارتباط این دو متغیر زمانی می‌تواند معنادار باشد که بازده شرکت، بخش ناچیزی از بازده بازار یا بازده شاخص (به عنوان معیاری برای بازده بازار) باشد.

جدول ۱: تعدادی از شرکت‌های بزرگ با تأثیرگذاری زیاد بر بازده بازار در سال ۱۳۹۱

درصد ارزش بازار(٪)	ارزش بازار (میلیارد ریال)	آخرین سرمایه (میلیون ریال)	نماد	نام شرکت
۷.۱۳	۱۱۶.۹۵۱	۲۵.۸۰۰.۰۰۰	فولاد	فولاد مبارکه
۶.۶۰	۱۰۸.۳۸۲	۱۷.۳۶۸.۹۳۴	فملی	ملی مس
۶.۳۶	۱۰۴.۳۶۳	۴۵.۸۷۳.۶۵۶	اخبر	مخابرات ایران
۵.۱۹	۸۵.۱۸۹	۴.۱۶۲.۲۵۸	شپنا	پالایش نفت اصفهان
۴.۸۵	۷۹.۶۶۸	۶.۰۰۰.۰۰۰	کگل	گل گهر
۴.۵۳	۷۴.۲۸۸	۱۶.۰۰۰.۰۰۰	وقدیر	سرمایه گذاری غدیر
۴.۳۷	۷۱.۶۴۶	۶.۰۰۰.۰۰۰	کچاد	چادر ملو
۳.۷۵	۶۱.۵۸۹	۱۳.۸۰۰.۰۰۰	شبندر	پالایش بندر عباس
۴۲.۷۸	مجموع			

منبع: سازمان بورس و اوراق بهادار تهران^{۱۳}

اما چون در بورس اوراق بهادار کشورهای در حال توسعه مانند ایران، تعداد شرکت‌های پذیرفته شده در مقایسه با بازار سرمایه کشورهای پیشرفته مانند امریکا بسیار ناچیز است و به علاوه تعدادی شرکت بزرگ (مانند فولاد مبارکه و یا ملی مس در ایران) تأثیر زیادی بر بازده بازار سهام داشته و بخش قابل توجهی از بازده بازار را به خود اختصاص می‌دهند، بررسی ارتباط (رگرسیونی) بازده بازار (R_m) و بازده شرکت (R_i) می‌تواند گمراه کننده باشد. پس، در بازار سرمایه کشورهای در حال توسعه ارتباط بین بازده بازار و بازده هر شرکت بزرگ می‌تواند ناشی از هم خطی بین این دو متغیر باشد؛ اما در بازار سرمایه کشورهای پیشرفته، تأثیر این پدیده می‌تواند قابل اغماض باشد، چون آن بازارها معمولاً از

14. <http://www.irbourse.com>

رقابت خوبی برخوردارند و تعداد شرکت‌های فعال در بورس آن‌ها زیاد و اوراق بسیار متنوع است. همان‌طور که از ارقام جدول شماره ۱ دریافت می‌شود، در سال ۹۱ در بورس اوراق بهادر ایران؛ هشت شرکت حدود ۴۳ درصد از ارزش بازار را به خود اختصاص داده‌اند.

اصلاح مدل CAPM در بازارهای غیررقابتی

چون بازار سرمایه کشورهای جهان سوم غیررقابتی است، مدل پایه قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای مبتنی بر فرض رقابت کامل باید تعدیل شود. در مدل پایه

$$\bar{R}_i = R_f + \beta(\bar{R}_m - R_f) \quad (1)$$

$\bar{R}_i$ = بازده مورد انتظار شرکت

$\bar{R}_m$ = بازده مورد انتظار بازار

R_f = بازده بدون ریسک و

β = بتا (عامل ریسک بازار یا ریسک سیستمایک) است.

از آنجاکه در بازار سرمایه کشورهای جهان سوم، امکان این وجود دارد که یک شرکت تأثیر زیادی بر شاخص‌های بازار (به عنوان معیاری برای محاسبه بازده بازار) و عملکرد بازار سهام داشته باشد (جدول شماره ۱)؛ باید تعدیلاتی صورت گیرد. یکی از این تعدیلات به این صورت است که در محاسبه بازده بازار، بازده شرکت مورد نظر در نظر گرفته نشود و به دنبال آن مدل CAPM اجرا گردد.

به همین دلیل در مدل قیمت‌گذاری دارایی‌سرمایه‌ای، بازده مورد انتظار سهم ($\bar{R}_i$) را باید برابر با حاصل جمع نرخ بدون ریسک و صرف ریسکی در نظر گرفت که برابر است با بازده بازار (بدون در نظر گرفتن بازده شرکت مورد نظر) منهای بازده بدون ریسک (مدل ۲).

$$\bar{R}_i = R_f + \beta[(\bar{R}_m - \gamma\bar{R}_i) - R_f] \quad (2)$$

که در آن

γ = ضریب تأثیر بازده شرکت بر بازده بازار (درصد ارزش بازار) است.

از بسط مدل ۲ نهایتاً مدل ۵ حاصل می‌شود:

$$\bar{R}_i = R_f + \beta \bar{R}_m - \beta \gamma \bar{R}_i - \beta R_f \quad (3)$$

$$\bar{R}_i(1 + \beta \gamma) = R_f + \beta(\bar{R}_m - R_f) \quad (4)$$

$$\bar{R}_i = \frac{1}{(1 + \beta \gamma)} [R_f + \beta(\bar{R}_m - R_f)] \quad (5)$$

همان‌طور که ملاحظه می‌شود؛ تفاوت مدل ۵ با مدل CAPM پایه در عبارت $\frac{1}{(1 + \beta \gamma)}$ نهفته است. مدل ۵

نشان می‌دهد اگر ضریب تأثیر بالا باشد و مقدار بتا نیز صفر نباشد، نرخ بازده مورد انتظار محاسبه شده ($\bar{R}_i$) با مدل CAPM پایه متفاوت با نرخ بازده محاسبه شده با این مدل خواهد بود.

$$\begin{cases} if \rightarrow \beta = 0 \rightarrow \bar{R}_i = \bar{\bar{R}}_i \\ if \rightarrow \beta < 0 \rightarrow \bar{R}_i < \bar{\bar{R}}_i \\ if \rightarrow \beta > 0 \rightarrow \bar{R}_i > \bar{\bar{R}}_i \end{cases} \quad (6)$$

که در آن؛

$\bar{R}$ = نرخ بازده مورد انتظار حاصله از مدل قیمت‌گذاری دارایی سرمایه‌ای شارپ و لیتر (مدل پایه)

$\bar{\bar{R}}_i$ = نرخ بازده مورد انتظار حاصله از مدل قیمت‌گذاری دارایی سرمایه‌ای تعدیل شده

معادلات شماره ۶ نشان می‌دهد اگر بتا صفر باشد، نرخ بازده مورد انتظار ($\bar{R}_i$) حاصل از مدل CAPM پایه و CAPM تعدیل شده برابر است؛ اگر بتا کمتر از صفر باشد، نرخ بازده مورد انتظار ($\bar{R}_i$) حاصل از CAPM تعدیل شده بیشتر از CAPM پایه خواهد بود و برعکس اگر بتا مثبت باشد، مقدار CAPM تعدیل شده کمتر از مقدار CAPM پایه خواهد بود.

این تفاوت نرخ بازده مورد انتظار به ضریب $\frac{1}{(1 + \beta \gamma)}$ بستگی خواهد داشت. همچنین، تغییر مقدار نرخ بازده مورد انتظار سهم t به ضریب تأثیر شرکت بر بازار نیز بستگی دارد:

$$\begin{cases} if \rightarrow \gamma \approx 0 \rightarrow CAPM \approx \overline{CAPM} \\ if \rightarrow 0 < \gamma < 1 \rightarrow \begin{cases} \beta = 0 \rightarrow \bar{R}_i = \bar{\bar{R}}_i \\ \beta < 0 \rightarrow \bar{R}_i < \bar{\bar{R}}_i \\ \beta > 0 \rightarrow \bar{R}_i > \bar{\bar{R}}_i \end{cases} \end{cases} \quad (7)$$

معادلات ۷ نشان می‌دهد اگر ضریب تأثیر صفر (یا بسیار کم) باشد، نرخ بازده مورد انتظار $(\bar{R}_i)$ حاصل از هر دو مدل CAPM برابر است؛ اگر ضریب تأثیر غیرصفر (بین صفر و یک) باشد، مقدار بازده مورد انتظار شرکت به میزان بتا بستگی خواهد داشت: اگر بتا صفر باشد، نرخ بازده مورد انتظار $(\bar{R}_i)$ حاصل از هر دو مدل CAPM برابر است؛ اگر بتا کمتر از صفر باشد، نرخ بازده مورد انتظار $(\bar{R}_i)$ مقدار حاصل از CAPM تعديل شده بیشتر از مقدار CAPM پایه خواهد بود؛ بر عکس اگر بتا مثبت باشد، مقدار CAPM تعديل شده از مقدار CAPM پایه کمتر خواهد بود. رقم تفاوت نرخ بازده مورد انتظار به مقدار $\frac{1}{(1 + \beta\gamma)}$ بستگی خواهد داشت.

با توجه به محدودبودن ضریب تأثیر یک شرکت بر بازده بازار بین صفر و یک^{۱۵} ($0 < \gamma < 1$) که این پژوهش آن را معادل درصدی از ارزش بازار در نظر می‌گیرد و با توجه به نامحدودبودن رقم بتا ($-\infty < \beta < +\infty$)؛ مقدار حاصله برای ضریب $\frac{1}{(1 + \beta\gamma)}$ می‌تواند بین صفر و یک نوسان کند. معادلات ۸ و ۹ نیز یانگر این مطلب است.

$$\lim_{\beta \rightarrow 0} \frac{1}{(1 + \beta\gamma)} = 1 \quad (8)$$

$$\lim_{\beta \rightarrow \pm\infty} \frac{1}{(1 + \beta\gamma)} = 0 \quad (9)$$

از آن جاکه در بازار سرمایه پیشرفت، میزان ضریب تأثیر شرکت بر بازار (۷) بسیار کم و نزدیک به صفر است و می‌توان آن را با اغماس معادل صفر در نظر گرفت، میزان ضریب تأثیر برابر با مقدار ۱ می‌شود و این با مدل پایه CAPM هم خوان می‌شود (معادله ۱۰).

$$\lim_{\gamma \rightarrow 0} \frac{1}{(1 + \beta\gamma)} = 1 \quad (10)$$

۱۵- از آن جاکه فرض می‌شود در بازار سرمایه و بورس اوراق بهادار حداقل دو شرکت حضور فعال دارند، ضریب تأثیر بین صفر و یک نوسان می‌کند.

ولی در بازار سرمایه کشورهای جهان سوم که غیرقابلی است و امکان تأثیرگذاری شرکت‌های بزرگ بر بازار سهام و بازده آن وجود دارد، مقدار ضریب تأثیر می‌تواند غیرصفر بوده و مقدار بازده مورد انتظار سهم $\bar{R}_i$ با مدل CAPM با مقدار واقعی آن تفاوت زیادی داشته باشد. میزان این تفاوت به مقدار ضریب تأثیر و میزان بتا بستگی دارد.

محاسبه بتا

منطبق با تعديل بالا، در نحوه محاسبه بتا نیز باید اصلاحاتی انجام داد و آن را با توجه به ساختار غیرقابلی بودن بازار سرمایه کشورهای جهان سوم تعديل کرد.

$$\beta_i = \frac{\text{cov}[(R_m - \gamma R_f), R_i]}{\text{Var}(R_m - \gamma R_f)}$$

به عبارت دیگر، باید بتای سهم از طریق شب خط رگرسیونی محاسبه شود که بازده سهم مورد نظر (i) را با بازده بازار (که در آن بازده سهم i مستثنی شده) مرتبط می‌کند.

خلاصه و جمع‌بندی

مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای CAPM به‌طور گسترده‌ای مورد رجوع و آزمون‌های تجربی است. رقابتی بودن بازار مالی کشورها، یکی از مفروضات مدل CAPM است. درصورتی که در کشوری این شرط برقرار نباشد، نتایج حاصل از مدل CAPM پایه می‌تواند گمراه کننده باشد. در بسیاری از کشورها و از جمله در ایران، بازار رقاربی نیست. مدل پیشنهادی این مطالعه، مدل پایه CAPM را برای بازارهای سرمایه غیرقابلی تعديل می‌کند. عمدۀ تعديل صورت گرفته به متغیری برمی‌گردد که ضریب تأثیر نامیده می‌شود. چون در کشورهای با بازار سرمایه ضعیف، ضریب تأثیر هر شرکت بر کل بازار بالاست، این تعديل ضرورت یافته است؛ درحالی که چنین تعديلی برای کشورهای دارای عمق مالی ضرورت ندارد، چرا که تأثیر هر شرکت خاص بر کل بازار محدود است. منطبق با تعديل پیشنهادی در مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای، شیوه محاسبه بتا نیز تغییر یافته و بتای تعديل شده به عنوان معیار تغییر قیمت سهم و بازار در کشورهای در حال توسعه معرفی می‌شود. توصیه می‌شود محققان و مدیران ایرانی در آینده

از این مدل به مثابه جایگزین CAPM پایه استفاده کنند و دانشجویان نیز با انجام آزمون‌های تجربی، نتایج حاصل از دو مدل تعدل شده و پایه را مقایسه کنند.

فهرست مراجع

- Black, Fischer. (1972), Capital Market Equilibrium with Restricted Borrowing, Journal of Business, 45(3), 444-454.
- Fama, E. F. & French, K. R. (1993), Common Risk Factors in the Returns on Stocks and Bonds, Journal of Financial Economics, 33, 3-56.
- Lintner, J. (1965). The Valuation of Risky Assets and the Selection of Risky Investments in Stock Portfolios and Capital Budgets, Review of Economics and Statistics, 47(1)
- Sharpe, William F. (1964), Capital Asset Prices: A Theory of Market Equilibrium under Conditions of Risk, Journal of Finance, 19 (3), 425-442.
- Fama, E. & MacBech, j. (1973), Risk, Return and Equilibrium: Empirical Tests, Journal of Political Economy, 81,607-636.